

Funktionsrättspodden

Säsong 5, avsnitt 5

Intervju med Kitimbwa Sabuni, Länsstyrelsen

Karin: Hej och hjärtligt välkomna till Funktionsrättspodden, en podcast från Funktionsrätt Stockholms län, med mig Karin Aronsson och...

Salina: Mig Salina Debessay.

Karin: Ja, hej och välkomna. Hur är läget? Vad har hänt sen sist? Nu har vi haft en hel sommar.

Salina: Vi har haft en hel och skön och avkopplande sommar framför oss, så nu är vi tillbaka här lite i lagom takt och startar upp Funktionsrättspodden igen.

Karin: Ska vi prata lite om Region Stockholm med en gång, vi gillar ju att gå rakt in på Region Stockholm. Också för att vi har en jättespännande gäst på väg in i studion. Så jag tänker att vi ska hålla det ganska kort. Men vården i Region Stockholm verkar ha fungerat ganska bra i sommar. Det har inte varit hårda belastningar och ansträngt läge. Den här värmeböljan vi hade i början av sommaren den trappade ju ut lite grann, vilket har gjort att personer som kanske är sköra äldre eller personer som har funktionsnedsättningar som inte mår väl när det är varmt har kunnat vara hemma och njuta av en vanlig svensk sommar. Så av de rapporter vi har läst så verkar det ha fungerat över förväntan.

Salina: Och det får man ju vara glad för när det är så.

Karin: Ja men verkligen. I kollektivtrafiken har det varit lite mer kanske trassel. Det har varit en del avstängningar och problem kring både pendeltågstrafiken och tunnelbanan. Det görs ju stora förberedande och ombyggnationer på den här bron som går mellan Slussen och Gamla stan. Det gjorde ju att det var avstängt en massa här under sommaren.

Salina: Och lite strul i samband med det kanske. Men nu är sommaren över och på sina håll så har det i alla fall börjat rulla på igen.

Karin: Ja.

Salina: Hos oss på Funktionsrätt Stockholms län har det varit desto lugnare. Vi har ju faktiskt haft semester och det har varit tyst på kansliet.

Karin: Inte helt tyst.

Salina: Inte helt tyst. Vi hade ju en liten vad ska man säga klagomålskampanj i våra sociala medier. Det kanske ni har sett som följer oss där. Vi finns ju på Instagram och Facebook och sådär. Men den här klagomålskampanjen den låter ju väldigt negativ men syftet har faktiskt varit att uppmärksamma vikten av att rapportera synpunkter som man har. Både när det kommer till hälso- och sjukvården och också såklart kollektivtrafiken. Det är någonting som vi pratar regelbundet om här, men som vi också får höra regelbundet från olika håll från regionen.

Karin: Men bland annat Anton Fendert som gästade podden här i våras som pratar om att om vi inte får reda på klagomålen så kan vi inte göra någonting åt det. Och det blev väl lite startpunkten.

Salina: Precis. Det kan ju självklart vara att man hör av sig även när det är någonting som är positivt, men särskilt viktigt faktiskt tycker vi att det är att man gör det när det uppstår problem så att de kan åtgärdas. Och det gör ju vi på Funktionsrätt Stockholms län, det gör vi regelbundet genom samverkan, lite mer samlat. Men vi vill ändå trycka på vikten av att man gör det som individ. Så i sommar har vi bland annat lyft så att man kan höra av sig till patientnämnden. Man kan också nå sin vårdgivare via 1177 ofta. När det kommer till kollektivtrafiken så kan man ju dels höra av sig till SL:s kundtjänst och lika så Färdtjänstens kundtjänst för att rapportera när man stöter på patrull. Det kan ju vara att det är förseningar som drabbar dig, det kan vara att det är utebliven trafik, det kan vara tillgänglighetsbrister, kanske att bussen inte niger eller vad det kan vara. Vi har jobbat med att lyfta det helt enkelt.

Karin: Ja.

Salina: Nu finns det också en sammanfattning. Det kan man ju nämna att om man går in på vår hemsida så finns det en sammanfattning av hit kan man vända sig i Stockholms län om man vill klaga på hälso- och sjukvården eller kollektivtrafiken.

Karin: Och gör det. Vi fortsätter kampanjen ett litet tag till och säger men har ni synpunkter framför dem, för det bidrar till att utveckla verksamheterna till det bättre.

Salina: Ja, precis. Med det lilla klagomålsbudskapet så kan vi väl avrunda det för nu och sen så tänker jag att vi inte väntar längre utan vi bjuder in vår gäst.

Karin: Ja, välkommen in i studion.

Salina: Ja, då välkomnar vi dagens gäst in i vår poddstudio. Välkommen hit, Kitimbwa Sabuni.

Kitimbwa: Tack så mycket, glad att vara här.

Karin: Varmt välkommen.

Kitimbwa: Det känns inte ens som att det är höst än.

Karin: Nej [skratt].

Salina: Nej. Du är här idag för att du arbetar som utvecklingsledare på Länsstyrelsen i Stockholm. Vi tänkte att du skulle få berätta lite om det. Det finns ju 21 länsstyrelser i Sverige, en i varje län. Men det är nog inte alla faktiskt som har koll på vad en länsstyrelse gör eller vad man har för uppdrag.

Karin: Och kanske framför allt inte vad man gör på området personer med funktionsnedsättning. Det tror jag nog kanske också är en liten dold pärla.

Kitimbwa: Ja, jag tror att länsstyrelsens problem det är egentligen att vi gör så mycket att det blir som att vi gör inget för vi är överallt. Då är det en utmaning att kunna kommunicera och förklara för folk vad vi håller på med. Därför är det kul att kunna vara med på podden här idag och berätta att vi på Länsstyrelsen håller på med en mängd saker som är bra för människorna i samhället. Vi jobbar bland annat med valadministration. Det är vi som organiserar valen här i länet. Vi jobbar med samhällsplanering. Vi tänker långt fram i tiden hur människor ska ha det som bor här. Vi blir fler och sådana saker och vi ska ha allt möjligt, grönområden och bostäder, men det ska också finnas förutsättningar för näringslivet och så vidare. Djurskydd, civilförsvaret, krisberedskap, nationell minoritetspolitik jag skulle kunna hålla på väldigt länge. Men mer konkret det som berör mig framför allt det är att Länsstyrelsen har en rad uppdrag från vår riksdag eftersom det är inskrivet i en lagstiftning som kallas Länsstyrelseinstruktionen att vi ska jobba inom olika rättighetsområden.

Karin: Ja.

Kitimbwa: Dit hör till exempel jämställdhet, alltså lika rättigheter och möjligheter för män respektive kvinnor. Vi jobbar även med barnrätt, mänskliga rättigheter generellt ska jag säga och inte minst med funktionshinderpolitik eller funktionsrätt som man också säger.

Karin: Spännande. Jag visste inte det här med samhällsplanering och valarbetet. Nu har jag lärt mig något nytt också om vad länsstyrelsen har för spännande uppdrag. Du berättade ju att ni gör en massa inom området personer med funktionsnedsättning. Kan du berätta lite mer om vad är det på G just nu? Jag vet att i våras släppte ni en kartläggning bland annat kring hur ser det ut i kommunerna.

Kitimbwa: Ja, och till att börja med kan jag säga så här att det heter Länsstyrelsen men det är en statlig myndighet, så vi lyder helt enkelt under regeringen, det är där vi får våra uppdrag. Vi är regeringens förlängda arm i länet. Så det finns olika politikområden där vår regering vill förverkliga vissa saker. Vi har valt dem och nu vill de att det ska ske på ett visst sätt. Våldigt mycket av det som sker är det ändå kommunen och regionen som ansvarar för, fast det finns en nationell politik, som till exempel det finns en nationell funktionshinderpolitik. Men mycket av det som rör personer med funktionsnedsättning kanske hanteras av kommun och region.

Karin: Just det.

Kitimbwa: Där kommer vi in och försöker stötta och uppmuntra kommunerna och regionerna att jobba på ett sätt som bidrar till att uppfylla den här nationella funktionshinderpolitiken. Målet för den politiken det är att med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning som utgångspunkt, uppnå jämlikhet i levnadsvillkor och full delaktighet för personer med funktionsnedsättning i ett samhälle med mångfald som grund. Jag tror att kommunerna uppskattar den stöttning vi kan erbjuda i det och det bygger förstås på att vi gör ett bra jobb med att stötta också.

Karin: Ja men det är ju så till exempelvis hälso- och sjukvården. Ja men riksdag och regering lagstiftar ju kring att fördela medel och så. Men det är ju regionen som är vårdgivare, i vissa fall är det ju också kommuner i andra delar av landet. Det sker på många nivåer samtidigt och då kan det nog lätt bli lite spretigt. Då är det ju bra att Länsstyrelsen finns där som en samordnande roll och har en funktion i att följa upp och också ge stöd.

Kitimbwa: Det är mycket det vi gör och inte minst mitt arbete det kallas ju för att vara samordnare för funktionshinderpolitiken att jag försöker samla representanter för kommuner och region. Det kan vara olika tjänstepersoner som arbetar med funktionshinderpolitik men det

kan också vara personer som arbetar ute i verksamhet riktat till att stötta olika personer med funktionsnedsättning och liknande. Och så sitter vi tillsammans och pratar om de utmaningarna som finns utifrån funktionshinderpolitikens mål och vad man kan göra för att uppfylla den bättre och så går de då tillbaka ut i sina verksamheter och försöker göra det bästa av det här. Det är ju också ett tillfälle för olika representanter att träffa varandra. Vi försöker också samla representanter från funktionsrättsrörelsen eller funktionshinderrörelsen vad man väljer att kalla den, så att de också kan ha det här utbytet med region och kommun. Så att vi tillsammans som en samlad kraft kan jobba mot de här väldigt bra målen för funktionshinderpolitiken får man väl säga.

Salina: Och just de mötesplatserna eller de här sammanhangen där man kan träffas från, som du nämnde, kommun, region, även oss från funktionsrättsrörelsen, det är ju väldigt viktigt tycker vi. Annars är det ju väldigt uppdelat, man kanske inte har stenkoll på vad som händer inom kommunen för vår del. Nu jobbar ju vi specifikt med länsfrågor men att man ändå behöver känna till vad som faktiskt händer där. För den enskilda individen så är det nog inte så noggrant vem som gör vad, utan då vill man ju bara att allt ska fungera helt enkelt.

Karin: Jag tänker också att det handlar ju liksom, man sitter på sin kammare och jobbar med sin fråga oavsett om det kanske då är som tjänsteperson i en kommun eller en region eller som vi som jobbar i föreningar. Men just att mötas, det ger ju möjligheten att utbyta erfarenheter och kanske lära just av, ja men ni har suttit och tänkt på det här ni också och vad har ni för erfarenheter, låt oss utbyta. Då kommer man också gemensamt längre i lösningarna. Ibland så är det så att vi kör fast lite på utmaningar och problem men vad kan man hitta för lösningar tillsammans, det är en jättemöjlighet.

Kitimbwa: Det kan ibland kännas väldigt isolerat när man till exempel är en strateg ofta på kanske en mindre kommun där man är ensam om att kanske vara den som ska bära upp ett perspektiv eller rättighetsområde. Och så ska man försöka driva igenom det i resten av organisationen och man kan tycka att alla andra är så upptagna med allt annat de har att göra och så vidare. Jag kan även känna igen det själv för att jag jobbar utåtriktat förstås, men jag ska också jobba inom vår egen myndighet och en stor del av mitt uppdrag det handlar om att stötta mina kollegor att få in funktionsrättsperspektivet i alla våra verksamhetsområden och jag beskriver precis hur skiftande de kan vara. Så det kan handla mycket om rådgivning. Det kan handla om saker som tillgänglighetsanpassning så att de har det med i åtanke. Eller inte minst att de också tänker innan så att man inte behöver anpassa efterhand, så vi kan jobba enligt principen om universell

utformning som är en del av funktionshinderpolitiken att man tänker in rättighetsperspektiv för personer med funktionsnedsättning från början.

Karin: Ja, det tycker vi låter som ljuv musik i våra öron [skratt]. Jag hoppas ni lyssnare också tycker det.

Salina: Ja men och jag tänker att vi kommer komma in lite på ett specifikt sådant här tillfälle där man kan mötas och liksom träffa andra som jobbar med de här frågorna. Det kommer vi göra alldeles strax men innan det tänkte vi gå in lite på det här med DelaktighetsBoosten. För det är faktiskt en satsning som länsstyrelserna och Myndigheten för delaktighet har arbetat med i några år om vi förstår det rätt. Vad vi känner till om det är att det riktar sig till kommuner och regioner och även civilsamhällesaktörer att kunna utveckla process- och kunskaps- eller metodstöd som då ska bidra till att delaktigheten för personer med funktionsnedsättning blir bättre. Men kan inte du berätta vad handlar den här DelaktighetsBoosten om? Det är ju till exempel att vår region, Region Stockholm, de har fått medel för att utföra den här väldigt krångliga ansökningsprocessen av intressepolitiskt bidrag. Det känner kanske ni som lyssnar och tillhör någon av våra medlemsföreningar igen att den har gått från att vara krånglig till lite mindre krånglig i alla fall. Men berätta lite om DelaktighetsBoosten.

Kitimbwa: Tack så mycket. Det här har jag hållit på en hel del med under våren. För det här är femte året som vi delar ut medel inom ramen för DelaktighetsBoosten. Men det är aldrig helt säkert att vi ska få resurser för att kunna göra det och det blev klart nu i våras, jag jobbade mycket med det. DelaktighetsBoosten är vad vi kallar för ett process- och kunskapsstöd i funktionsrätt riktat till kommuner och regioner. Det är en kostnadsfri insats som syftar till att stötta och stärka kommunernas funktionshinderpolitiska arbete på strategisk nivå. Så det är viktigt att understryka att det är på strategisk nivå. Så det handlar liksom om hur kan man se till att personer med funktionsnedsättning rättigheter beaktas inom ramen för olika verksamheter och göra det på olika sätt i sin planering, i sitt tänkande, i sina metoder. Då har det här funnits sedan 2020. Vi är inne på femte året alltså. Då har vi ett upphandlat konsultbolag med väldigt goda kunskaper i det här. Jag får väl nämna dem, det är Sweco i det här sammanhanget, deras konsulter vi jobbar med. Då kan en kommun till exempel eller en region och faktiskt även numera en ideell förening söka de här medlen. Och då får man stöd av de här duktiga konsulterna med att analysera sina processer, sätt man jobbar på och det gör man till exempel genom att prata med de som jobbar i verksamheten, titta på förutsättningarna på olika sätt och sen hjälper de till att arbeta fram kanske förbättrade arbetsätt som bättre när

målen, så det är en process man går igenom. Det är sådana här saker som om man är i en verksamhet och jobbar vardagligt i den så brukar det ofta vara så att man liksom inte kommer för sig att hålla på med det här. Jobba med det här strategiska, tänka hur ska vi bli bättre på två års sikt och så vidare. Hur ska vi lägga en plan för det? Men då kommer den här injektionen då in som vi kallar DelaktighetsBoosten och så kan man göra det. Ni frågade också vilka som hade fått sådana här medel och jobbat med det tidigare. Ni nämnde där regionen, de ansökte om stöd för att undersöka hur de kunde utveckla delaktighet och tillgänglighet i ansökningsprocessen för bidrag till intressepolitisk verksamhet. Det är då för personer som företräder personer med funktionsnedsättningar. Det här hade beskrivits som att processen var ganska krånglig.

Karin: Ja.

Kitimbwa: En del undrade kan ni definiera vad som menas med intressepolitiska organisationer ens. Man konstaterade att webbsidan där man skulle göra de här ansökningarna på inte ens var propert tillgänglig.

Karin: Nej.

Kitimbwa: Så det är ju förstås någonting som går att förbättra. Man undrade över, fanns det andra sätt att göra ansökan än att fylla i den här lite svåra, för många upplevde det, ansökningsblanketten. Man hade önskemål om mer stöttning i processen mot en ansökan. Att man kunde ha stödseminarier och liknande. Och så vill man veta, hur kan vi nå ut bättre till ungdomsorganisationer? Vilket alltid är en form av utmaning där.

Salina: Ett stående problem.

Kitimbwa: Men det här var sådana saker som man adresserade och som ni säger, det har i alla fall lett fram till att vi har ett annat ansökningsförfarande nu som är, får man säga, bättre.

Karin: Ja.

Kitimbwa: Regionen är ju bara en av flera som har sökt de här stöden. Jag tror att vi har haft en tio stycken nu plus. Vi kom ut med en rapport förra året, då var det tio som hade ansökt och nu har det blivit fler under förra året också. Till exempel Salems kommun som beviljades stöd 2020 för en analys av funktionshinderrådens arbete. Funktionshinderråd är en funktion som kommuner eller regioner kan sätta upp där man har ett forum för utbyte mellan tjänstepersoner, politiskt tillsatta och personer från civilsamhällesorganisationer som

representerar personer med funktionsnedsättning, och hur kan man utveckla politiken i kommuner eller regioner för att den ska bli bättre, alltså det är funktionshinderråd. Men funktionssätten för de där funktionshinderråden kanske kan förbättras, det var någonting de jobbade med till exempel.

Karin: Jättespännande och jag tror att det är en erfarenhet vi har lite grann. Under våren så hade vi en nätverksträff för att personer som sitter i kommunala funktionsrättsråd eller funktionshinderråd kan träffas över kommungränserna. För man sitter kanske där och jobbar med en metod och känner och sliter sitt hår och bara nej men det här fungerar inte, det går inte framåt. Så kan man lära sig av andra, hur gör man i andra kommuner och hur har man löst frågorna? Det är ett nätverk vi kommer jobba vidare med, men det är ju jätteintressant och jag tror att just sådana här typer av satsningar behövs för att just kunna utveckla, för ibland kör man fast liksom.

Kitimbwa: Ja det är ju många saker som man vill göra på egen hand i varje kommun, skulle man kunna göra tillsammans. Jag hörde om ett intressant nätverk som bestod av strateger från mellanstora kommuner.

Salina: Just det.

Kitimbwa: De tycker att de stora kommunerna Stockholm, Botkyrka, Huddinge eller vad det kan vara har ofta en person som kanske jobbar med funktionsrättsområdet, en strateg eller kanske till och med flera. Vilket är en helt annan grej än, i en liten kommun kanske det är en person som har alla rättighetsområden. Men en mellanstor kommun som precis blivit mellan, det är en speciell förutsättning, så de har ett slags nätverk för mellanstora kommuner och det har hjälpt dem väldigt mycket.

Salina: Var lite liknande utmaningar kanske. Ja, det här med nätverk kan man ju verkligen göra i många olika konstellationer och precis som du sa, det här med samverkan, det är ungefär vad ska man säga 80 procent av vår verksamhet här på Funktionsrätt Stockholms län. Vi jobbar ju verkligen med samverkan med många av Region Stockholms förvaltningar och vi träffar politiker och så vidare.

Karin: Ja och bolag och nämnder.

Salina: Ja, precis. Ja, men tack så mycket för den beskrivningen. Det leder oss ganska naturligt in på nästa fråga, för det är ju faktiskt ett sådant nätverkstillfälle som är inplanerat här inom kort som du jättegärna får berätta lite mer om. Vad händer den 18 oktober Kitimbwa?

Kitimbwa: Ja, som jag sa, en del av vårt uppdrag det är att försöka vara en samlande kraft för olika aktörer i länet som arbetar med funktionshinderpolitiska frågor. Och återkommande brukar vi bjuda in till nätverksträffar kallas det, som är någon form av seminarium ofta. Den här gången sker det den 18 oktober. Vi har ett tema som vi brukar ha och den här gången är temat hur funktionsrättskonventionen kan användas för att förbättra och stärka upp den verksamhet som kommuner och regioner bedriver riktat till personer med funktionsnedsättning. Så idén är här att man inte behöver se på konventionen bara som en slags pålaga som säger det här måste ni göra, det här måste ni leva upp till och så känner man bara en press utifrån det, utan snarare hur kan det här hjälpa oss om vi inlemmar det här tänkandet till att göra ett bättre jobb helt enkelt.

Karin: Ja och kanske också som vi brukar säga kanske faktiskt tillgodose medborgares behov och ge förutsättningar för delaktighet.

Kitimbwa: Ja.

Karin: För vi ser att ju bättre personer med funktionsnedsättning kan fungera i samhället, det är ju en tillgång för hela samhället.

Kitimbwa: Absolut, en investering kan man säga. Sen kommer vi ha som inbjudna talare, från er faktiskt Funktionsrätt Sverige, författarna bakom en rapport som skrevs av er. En så kallad alternativrapport till FN:s kommitté som bevakar efterlevnaden av den här konventionen där från regeringens sida så skriver man hur man har jobbat med den, men civilsamhällsorganisationen ges också tillfälle att kommunicera med FN och ge sin syn på saken. I er rapport vad vi kan läsa, jag jobbar ju också för det statliga men det är intressant att se era perspektiv, och då menar ni att ni befarar, ni uppfattar det som att man håller på att gå ifrån rättighetsperspektivet som funktionshinderpolitiken ska bygga på och gå tillbaka till något man kallar medicinska perspektivet där man ser på funktionsnedsättningar mer som ett medicinskt problem som man ska försöka hantera.

Karin: Bota.

Kitimbwa: Bota och tillsätta resurser i den mån man har resurser och så gör man sitt bästa och sen får det vara som det är. Medan rättighetsperspektivet är någonting annat, det handlar om att uppfylla människors rättigheter och en sådan rättighet är att vara delaktig i samhället fullt ut och så vidare. Det är ju bekymrande i så fall. Så det är ett perspektiv som vi gärna tar till oss av och lär oss av.

Karin: Ja, och här i Funktionsrättspodden har vi nämnt den här processen där Funktionsrätt Sverige är de som har haft dialogen med

FN och så. Och där det har riktats kritik mot Sveriges arbetssätt. Man ser en tillbakagång av mänskliga rättigheter som du beskriver. Man upplever att det är krångligare att ansöka om insatser enligt lagstiftning socialtjänstlagen till exempelvis, LSS. Men stämmer det, är det verkligen så eller är det en upplevelse och så har vi kunnat belägga att så är det.

Kitimbwa: Och det är väldigt olyckligt.

Karin: Mycket.

Kitimbwa: Vi har också faktiskt, jag ska bara nämna det som talare där, representanter för riksförbundet FUB som har skrivit en jätteintressant rapport som heter Payoff och det är en utvärdering av sociala investeringar. Vad de menar med det är att ett bekymmer som har kommit till uttryck är att många upplever att LSS inte beviljas i samma grad som det har gjort tidigare. Eller inte har beviljats utifrån ett rättighetsperspektiv utan utifrån någon slags ekonomisk perspektiv. Har vi råd med det här? Ja eller nej? Och sen vi vill prioritera annat och det är ju inte okej i så fall. Men då vill de visa på att LSS faktiskt när det beviljas fungerar som en investering, hur mycket det ger tillbaka till samhället. När människor kan vara fullt ut delaktiga. Och den rapporten handlar om det, så det tänkte vi också var ett perspektiv som är bra för de som jobbar i kommunen och liknande att kunna också argumentera utifrån att det här är bra för vår kommun. Vi kan inte bara sitta på det som kostnader eller sådär.

Karin: Nej. Och jag tänker det här låter som ett fullspäckat program, jag blir... Vem får komma på den här konferensen och hur kan man i så fall anmäla sig?

Kitimbwa: Inbjudningen går ut till kommunerna och regionerna och då brukar det ofta vara deras strateger som jobbar med funktionsrättsfrågor som brukar komma. Men vi bjuder också in brett till civilsamhällesorganisationerna som arbetar med att företräda personer med funktionsnedsättning och jobbar med funktionsrättsfrågor. Så att det blir en mötesplats för oss alla där tillsammans. Vi tycker väl att de flesta som berörs finns på vår mejllista och har fått en save the date. Och ganska snart så går vi ut med det här också i ett nytt mejlutskick med anmälningslänken också och då kommer det också finnas uppe på Länsstyrelsens hemsida. Så hör man till dem som berörs av det här men kanske inte har nåtts av inbjudan, ja då är det också ett sätt att via vår hemsida då, som ni gärna får besöka, anmäla sig.

Karin: Vi kanske kan lägga den här länken i avsnittsbeskrivningen också så kan man klicka in sig där och vidare kanske.

Kitimbwa: Utmärkt.

Salina: Det som ändå kan sägas är att vi brukar ju sprida den här inbjudan till våra medlemsföreningar så vet du med dig att du företräder någon av våra medlemsföreningar så kan man anmäla sig. Vi har också skickat ut den här save the date i vårt nyhetsbrev. Men det kan också vara intressant att nämna det här just att om man vill förbereda sig lite inför den här träffen kan man fundera på hur fungerar det i min kommun, hur fungerar det i länet där jag bor. Nu är det ju alla från Stockholms län men Funktionssätt Sverige som kommer och föreläser utifrån perspektivet att de faktiskt har varit involverade i den här processen. Det har vi också varit men de har ändå varit de som har samlat alla de här civilsamhällesorganisationerna. Jag tror att det var hundra stycken faktiskt som ställde sig bakom den här rapporten. Även FUB på riksnivå kommer. Där tänker jag att de har ju bra överblick, men det är faktiskt vi som är i länen och vi som är i kommunerna som har expertkunskap om hur det fungerar i våra specifika kommuner och vårt län. Så att förbered er utifrån det att lyfta kring alla de här, den här kritiken eller de förslagen som faktiskt regeringen har fått av den här kommittén då, FN-kommittén. Kika på dem, fundera utifrån hur fungerar det i min kommun, i mitt län och sen så kommer det väl säkert finnas utrymme att diskutera det tänker jag.

Karin: Verkligen. 18 oktober återigen. Vilken tid är det? Är det hela dagen eller?

Kitimbwa: En halvdag förmiddag. Vi kommer att vara i World Trade Center nära centralstationen, i lokaler som heter Manhattan som är väldigt fina tycker jag och bra anpassade.

Salina: Spännande.

Karin: Ja, vad kul. Men då vet vi lite mer om det och jag kommer anmäla mig.

Salina: Är det någonting mer som du vill lyfta när du är här idag som du vill föra vidare till våra poddlyssnare?

Kitimbwa: Jag ska bara säga att jag känner jättegod energi efter att ha varit här. Man vet aldrig när man kommer till en podd vad som ska hända [skratt]. Jag tycker att vi har fått lyfta det viktiga arbete vi gör på Länsstyrelsen. Och jag hoppas att ni lyssnare som är engagerade i funktionshinderpolitiska frågor fortsätter det här engagemanget för det spelar en enorm roll också för oss som sitter på andra sidan och företräder det offentliga, om det finns ett starkt civilsamhälle som

pushar på och hjälper till för att det faktiskt ska bli som vi hoppas med funktionshinderpolitiken.

Karin: Ja, det låter bra. Och om man har frågor kan man kontakta dig på Länsstyrelsen?

Kitimbwa: Det kan man göra. Jag är samordnare för funktionshinderpolitiska frågor. Jag heter Kitimbwa Sabuni. Kan ringa till länsstyrelsen i Stockholm och fråga efter mig i växeln, annars så hittar man min mejl och kan skriva.

Karin: Det låter jättebra. Tusen, tusen tack för att du kom hit.

Kitimbwa: Tack så mycket.

Salina: Tusen tack till Kitimbwa för att han ville vara med i vår podd idag.

Karin: Ja, jätteintressant. Jag kände att jag lärde mig mycket intressanta saker. Jag tänker att Länsstyrelsen spelar en viktigare, en större roll än vad jag hade trott.

Salina: Ja men vad man kanske känner till och verkligen ta vara på det här nätverkstillfället som kommer den 18 oktober.

Karin: Ja.

Salina: Det vill vi tipsa om. Och vi vill också tipsa om att vi har massa spännande framför oss i höst som vi också vill lyfta idag. Vi fortsätter på nätverksspåret.

Karin: Ja det gör vi.

Salina: För vi har faktiskt en egen nätverksträff.

Karin: Men det har vi, vi har flera stycken faktiskt. Vi kommer att ha två interna nätverksträffar som är för alla som är intresserade och tillhör en förening. Så om du är intresserad av kollektivtrafikfrågor så kan du komma på vår nätverksträff den nionde september, det är ju ganska snart. Men anmäl dig via hemsidan. Det är öppet som sagt för alla föreningsmedlemmar som är intresserade. Vi ska prata om gula linjen, alltså den som kommer gå mellan Fridhemsplan och Älvsjö.

Salina: Ja.

Karin: Och tillgänglighetsfrågor i det. Sen den 18 september, då bjuder vi in lite större. Vi bjuder in civilsamhällesorganisationer i Stockholms län till en nätverksträff för att tillsammans diskutera hur kan vi jobba kring digitaliseringsfrågor tillsammans och hur kan vi

bilda opinion helt enkelt. Vilka lösningar och vilka utmaningar finns det och hur kan vi skapa mer innanförskap.

Salina: Så det är en liten del i vårt, eller en viktig del i vårt tema som i år ju är digitalt innanförskap, det har nog ingen missat.

Karin: Nej, om du har lyssnat på tidigare avsnitt av Funktionsrättspodden så vet du att vi jobbar med digitaliseringstema det här året. Sen den 24 september, vi gör alla nätverksträffar där, då kommer det vara tema hälso- och sjukvård. Då har vi bjudit in Centrum för hälsodata.

Salina: Ja, prata om hälsodata.

Karin: Ja, vad är det?

Salina: Precis, vad är hälsodata? Hur jobbar man med det i regionen? Vad har Centrum för hälsodata för uppdrag? Det är de som ansvarar, kan jag hinta om, för att lämna ut data kan man säga, anonymiserat såklart, till olika forskande aktörer, så det är universitetssjukhusen och vissa forskande företag. Så vi kommer prata mer om hälsodata, eller det kommer vara temat. Ett fullspäckat september har vi framför oss, vi börjar kanske så.

Karin: Så får vi återkomma längre fram i oktober med vad som händer då.

Salina: Precis.

Karin: Missa ingenting. Om ni känner att jag inte vill missa vad som händer på Funktionsrätt Stockholms län så kan ni prenumerera på vår hemsida. Då får ni ett mejl varje gång i er inkorg när det publiceras en ny nyhet på vår hemsida.

Salina: Jättebra tips.

Karin: Ja, sen har vi ju en kanske lite mindre kul nyhet. Det här är ditt sista poddavsnitt.

Salina: Ja, faktiskt så är det mitt sista avsnitt av Funktionsrättspodden. Det känns tråkigt, men podden fortsätter såklart även utan att jag är med och det är för att jag ska byta jobb.

Karin: Ja.

Salina: Nästa avsnitt så får vi se vem som blir din...

Karin: Sidekick [skratt].

Salina: Ja men precis.

Karin: Nej, men min poddkollega.

Salina: Vem som blir den nya poddkollegan, det ska ju bli väldigt spännande, kommer jag att lyssna.

Karin: Vi kommer att höra lite olika röster här under hösten. Men stort tack Salina det har varit jätteroligt att leda Funktionsrättspodden tillsammans med dig och stort lycka till med dina nya utmaningar.

Salina: Tusen, tusen tack för det.

Karin: Jag tycker vi avrundar och säger tusen tack för att du har lyssnat på Funktionsrättspodden. Vill du oss något så finns vi på hemsidan och på mejl och på telefon. Ni hittar kontaktuppgifter på hemsidan.

Salina: Stort tack och ha det så bra.

Karin: Ha det bra, hej hej.